

1.Sygn. akt II K 118/22

1.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2022r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Adam Barczak,

Ławnicy Jadwiga Żarska, Marta Argalska,

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Rafał Banaszewski,

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn – Północ w Olsztynie Marioli Maślany,

po rozpoznaniu dnia 9 listopada 2022 r

sprawy:

S. M., syna G. i J. z d. K.,

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 maja 2022 roku w B. przy ul. (...), woj. (...)- (...), działając w zamiarze bezpośrednim usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu u R. J. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, poprzez zadanie pokrzywdzonemu licznych uderzeń narzędziem ostrokrawędzistym tnącym w okolice lewego przedramienia, lewego podżebrza, lewego uda, prawego kolana i brzucha, na skutek czego wymieniony doznał obrażeń ciała w postaci ran klutych lewego przedramienia, lewego uda prawego kolana i brzucha penetrującej do jamy otrzewnej, skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała trwających dłużej niż 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na natychmiastowe udzielenie R. J. fachowej pomocy medycznej i podjęcie niezwłocznej interwencji chirurgicznej,

tj. o przestępstwo Z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Orzeka :

I oskarżonego S. M. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym ustaleniem, że działał w zamiarze ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo określone w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to skazuje go, wymierzając na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 27 maja 2022 r. (g. 20.00) do dnia 29 maja 2022 r. (g. 9.50) i od dnia 20 czerwca 2022 r. (g. 9.20);

III na podstawie art. 46 § 1 k.k. tytułem środka kompensacyjnego zasądza od oskarżonego S. M. na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. J. 30.000 zł. (trzydzieści tysięcy) zł. tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;

IV na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k., art. 43 § 1 k.k. w związku ze skazaniem za czyn opisany w pkt I orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego R. J. na odległość mniejszą niż 100 (sto) metrów oraz zakaz kontaktowania się z wymienionym w jakikolwiek sposób na okres lat 5 (pięciu);

V na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. J. 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset zł.) tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 118/22	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. M.	czyn przypisany w pkt I wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony S. M., ur. (...), posiada wykształcenie średnie, ostatnio pracował w O. w firmie (...) Sp. z o.o. w charakterze brygadzysty telemontera. W dniu 27 maja 2022 r. zamierzał po pracy udać się do B..</p> <p>Tego dnia pokrzywdzony R. J. wracał ze szkoły do domu. Wymieniony zamieszkuje w B.. Około godziny 13.50 znalazł się na przystanku na ul. (...) i oczekiwał na busa. W trakcie wsiadania doszło do wymiany zdań z oskarżonym S. M., który agresywnie i z użyciem wulgaryzmów zarzucił pokrzywdzonemu, że ten wpycha się do kolejki. Pokrzywdzony odpowiedział, że oskarżony stoi z boku i nie wsiada. Oskarżony wówczas groził słowami "policzymy się jak wysiądziemy". W trakcie przejazdu oskarżony siedział z tyłu i zachowywał się spokojnie, do żadnych incydentów nie dochodziło. W B. pokrzywdzony wysiadł na przystanku przy ul. (...) i poszedł w kierunku sklepu (...). Po przejściu kilkunastu metrów zobaczył, że dobiega do niego oskarżony, który ponownie był słownie agresywny a następnie</p>	<p>zeznania R. J.</p>	<p>3-4, 457 o. - 458 o.</p>	

uderzył pokrzywdzonego z otwartej ręki w twarz. Pokrzywdzony broniąc się również uderzył go pięścią i kopnął w okolice żeber. Doszło między nimi do intensywnej szarpaniny. Pokrzywdzony starał się obezwładnić napastnika i chwycił go ramieniem za głowę, chwytem zbliżonym do suplesu, tak że oskarżony był pochylony do przodu, jednak nadal się szarpał. W tym momencie wydobyl nieustalone dokładnie narzędzie ostrokrawędziste, najprawdopodobniej nóż, którym zadawał liczne uderzenia pokrzywdzonemu w dolną część ciała. Pokrzywdzony nie był w pierwszej chwili świadomy, że oskarżony posiada takie narzędzie, poczuł jedynie ból w nodze oraz ręce i sądził, że napastnik go ugryzł. Pokrzywdzony zachwiał się. Wówczas oskarżony zdołał się wyrwać. Całe zdarzenie obserwowało wiele osób. Pokrzywdzony zaczął silnie krwawić, zwłaszcza z rany na rękę i nodze. Rana na rękę krwawiła pulsacyjnie. Pokrzywdzonemu pomocy udzielała min. świadek K. J. (1), założono mu prowizoryczne opaski z pasków w oczekiwaniu na przyjazd ratowników medycznych. Oskarżony nie wykazał zainteresowania stanem pokrzywdzonego i w pośpiechu oddalił się,

<p>naciągając na głowę kaptur. Świadek J. K. dostrzegł zdarzenie i uznając, że doszło do ataku nożownika udał się w pewnej odległości za oskarżonym, aby wskazać Policji dokąd udał się sprawca. Oskarżony przemieścił się w kierunku miejscowości R. i tam świadek stracił go z oczu. Oskarżonego zatrzymano na terenie tej miejscowości dopiero o godzinie 20.00, gdyż przemieszczał się po terenie leśnym i pozbył się karty sim z telefonu. Nie ujawniono również przy nim żadnego narzędzia zdatnego do zadania ran pokrzywdzonemu. Po zatrzymaniu poddano oskarżonego badaniu trzeźwości (z wynikiem 0,00 mg./l.) oraz pobrano krew do badań.</p>			
zeznania J. K. (2)	7 o., 460		
zeznania K. J. (1)	10 o. - 13, 459 o.		
protokół zatrzymania	43		
opinia z zakresu medycyny	66-67		
protokół oględzin osoby	59 - 60		
protokół przeszukania	40 - 41		
protokół badania stanu trzeźwości	42		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego	88 - 92, 100, 104 o., 456 o. - 457		

zeznania J. M. (1)	220. - 23 o. , k. 460 - 460 o.		
zeznania P. S.	460 o.		
zeznania D. K.	461 - 461 o.		
zeznania T. D. (1)	461		
opinia z zakresu toksykologii	256 -265		
<p>Pokrzywdzony R. J. został przetransportowany do szpitala MSWiA w O.. Stwierdzono u niego rany klute zadane nożem, rana pod lewym łukiem żebrowym w linii pachowej przedniej o przebiegu skośnym ku dołowi, rany lewego uda i lewego przedramienia. Pokrzywdzony był operowany, otwarto jamę brzuszną celem oceny uszkodzeń, gdyż zachodziło znaczne prawdopodobieństwo penetracji rany w podżebrzu do jamy otrzewnowej. Ustalono, że pokrzywdzony doznał łącznie 8 ran o zróżnicowanej głębokości, z których jedna znajdowała się na lewym przedramieniu, jedna z przodu prawego kolana, 5 ran z przodu lewego uda, w tym jedna o głębokości 4 - 5 cm. i jedna w lewym podżebrzu o głębokości kanału rany ok. 10 cm., ostatecznie jednak stwierdzono, że pomimo iż rana była</p>	opinia biegłego z zakresu medycyny	66 - 67, 289 - 291	

<p>głęboka, to jednak bez penetracji do jamy otrzewnowej. Skutkiem ran było naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, jednocześnie pokrzywdzony był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.</p>			
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>221 - 227</p>		
<p>Oskarżony S. M. nie jest chory psychicznie, upośledzony umysłowo, uzależniony od alkoholu lub środków psychoaktywnych. W okresie inkryminowanym mógł rozpoznać znaczenie czynu i pokierować postępowaniem, może brać udział w postępowaniu. Nie zachodzą co do niego okoliczności określone w art. 31 § 1 i 2 k.k.</p>	<p>opinia sądowo psychiatryczna -</p>	<p>143 - 146</p>	
<p><i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Ocena DOWODÓW			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Jedynie w części zasługują na uwzględnienie. Oskarżony częściowo tylko przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie negował samego udziału w zdarzeniu, jednak przebieg zajścia opisał w sposób częściowo niezgodny z przeprowadzonymi dowodami, zmierzając w ocenie sądu do uniknięcia, czy złagodzenia odpowiedzialności karnej. W tym zakresie nie można dać mu wiary. Oskarżony wskazał, że pokrzywdzony, któremu zwrócił uwagę w kolejce, prowokował go, patrzył na niego, szyderczo się uśmiechał, czego on nie lubi, jakby go szturczał, popędzał (k. 89). Wskazał, że również w B. to pokrzywdzony zainicjował zajście, czekał na niego w okolicach przystanku, tak, że nie mógł przejść, coś do niego powiedział, prowokował go, kierował spojrzenia a jego uśmiechy wyprowadziły go z	

równowagi. Przyznał, że uderzył go pierwszy a pokrzywdzony oddał mu pięścią i kopnął "w wątrobę", został złapany za szyję, nie mógł oddychać, zrobiło mu się ciemno przed oczami, musiał się bronić i wówczas "machał wszystkim co miał w kieszeni", tam były klucze, długopis, pióro; zaprzeczył natomiast, aby posługiwał się nożem. Taki przebieg zdarzenia pozostaje w rażącej sprzeczności z relacją pokrzywdzonego i świadka K. J., z której wynika, że oskarżony już na przystanku w O. był nastawiony agresywnie. W czasie zaistniałego incydentu w kolejce do busa używał słów wulgarnych i groził, w szczególności już wówczas zapowiadał, że "policzy się" z nim, gdy wysiądą, a w B. od razu podbiegł do pokrzywdzonego i zaatakował go. Wersja oskarżonego pozostaje również w oczywistej sprzeczności z opinią z zakresu medycyny, z której wynika, że rany pokrzywdzonego nie mogły zostać spowodowane długopisem a mają charakter ran kłutych i ciętych, spowodowanych narzędziem ostrokrawędzistym tnącym. Oskarżony niewiarygodnie zaprzeczył również, aby w czasie zdarzenia znajdował się pod wpływem środka odurzającego, chociaż

		<p>co innego wynika z opinii z badań kryminalistycznych, w wyniku których stwierdzono w badanej próbce krwi substancję psychotropową (tetrahydrokannabinol). Wskazywał również w wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego, że w tamtym okresie nie miał stałego miejsca zamieszkania, nocował na klatkach schodowych czy w pracy, nie mając swojego domu a jedynie adres dla doręczeń. Odmiennie natomiast wyjaśnił na rozprawie, utrzymując, że cały czas wynajmował w tym okresie mieszkanie w B., co może budzić w ocenie sądu wątpliwości, gdyż nie wspominał o tym nawet wiedząc, że częściowo zależy od tego kwestia stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania.</p>	
<p>zeznania R. J.</p>	<p>Dano im wiarę jako prawdziwym i spójnym. Pozostają w zgodności z zeznaniami K. J. oraz opinią zakresu medycyny. Świadek wskazał na napastliwe zachowanie oskarżonego od początku zajścia, jak również na fakt, że w B. został przez niego zaatakowany bez żadnego prowokowania go, czy blokowania mu przejścia. Świadek nie zaprzeczał, że uderzył</p>		

	<p>i kopnął oskarżonego, ale stało się to na skutek uderzenia go przez oskarżonego. Następnie trzymał go chwytem i próbował uspokoić, wówczas oskarżony zadał mu rany i oddalił się. Świadek już w postępowaniu przygotowawczym sprostował, że w istocie nie widział, aby oskarżony posiadał nóż a pierwotnie tak podał, mając na uwadze charakter ran; nie ma na tym tle żadnych powodów do przyjęcia, aby zamierzał bezzasadnie obciążać oskarżonego.</p>	
zeznania J. K. (2)	Dano w całości wiarę, jako prawdopodobnym. Nie ma żadnych podstaw do ich kwestionowania.	
zeznania K. J. (1)	Dano w całości wiarę, jako prawdopodobnym. Nie ma żadnych podstaw do ich kwestionowania. Świadek jest obca dla oskarżonego i pokrzywdzonego. Podkreślić należy, że świadek wskazała na agresywne zachowanie oskarżonego od początku zajścia w O., jak i fakt, że już wówczas groził "policzeniem się" z pokrzywdzonym w B., co czyni w pełni wiarygodnym zeznania pokrzywdzonego, że zaatakował go bez żadnych prowokacji z jego strony, gdyż zamiar konfrontacji powziął już wcześniej. Świadek nie widziała wprawdzie początku	

	<p>zajścia w B., gdyż wysiadła z busa później. Widziała jednak, jak oskarżony, mając w ręku jakiś przedmiot zadawał szybkie zamaszyste pchnięcia, po których pokrzywdzony zaczął się chwiać. Widziała następnie u pokrzywdzonego bardzo mocno krwawiące rany cięte, udzielała mu pomocy w tamowaniu krwi.</p>	
zeznania J. M. (1)	<p>Dano im wiarę jako prawdomównym. Świadek nie zaobserwowała początku zajścia w B., widziała jednak oskarżonego i pokrzywdzonego walczących na ulicy. Zwrócić należy uwagę, że kiedy mówiła do nich, że wezwie Policję pokrzywdzony powiedział, żeby to zrobiła bo oskarżony na niego napadł.</p>	
opinia biegłego z zakresu medycyny	<p>Sąd podzielił opinię jako rzetelną i miarodajną. W sposób jednoznaczny określa stwierdzone u pokrzywdzonego obrażenia ciała i ich kwalifikację prawną. W ocenie sądu nie może budzić żadnych wątpliwości konstatacja, że rany stwierdzone u pokrzywdzonego nie zostały zadane długopisem, ani podobnym przedmiotem a do użyto do tego narzędzia ostrokrawędzistego</p>	

tnącego, jakim mógł być nóż. Są to rany klute i cięte o równych brzegach. Rana w podżebrzu miała charakter kluto - cięty i była głęboka. W kwestii wyrażonych przez biegłego na rozprawie ocen dotyczących prawdopodobnie mniejszej długości kanału tej rany należy jednak zauważyć, że miały one charakter spekulatywny i odbiegały od jednoznacznego określenia długości tego kanału (na ok. 10 cm.) w dokumentacji medycznej pokrzywdzonego, czego biegły nie podważał. Wobec tego należy podejść do tych uwag krytycznie. Biegły również odnosił te oceny do obecnej, dość szczupłej budowy pokrzywdzonego, podczas gdy w czasie zdarzenia grubość tkanki podskórnej na brzuchu mogła być większa (np. świadek J. M. opisywała pokrzywdzonego jako postawnego, przy tuszy, k. 23) a przebieg rany był bezsprzecznie skośny, wobec czego nie doszło do penetracji ostrza do otrzewnej. Może to w konsekwencji mieć również wpływ na prawidłowość określenia przez biegłego na rozprawie szacunkowej minimalnej długości brzeszczotu narzędzia użytego przez oskarżonego, tj. zaniżenia jego długości, niemniej jednak nie ma to

	decydującego znaczenia, gdyż nawet w wypadku posługiwania się narzędziem o brzeszczocie długości tylko 5-6 cm. można nim z łatwością spowodować najdalej idące obrażenia ciała, godząc we wrażliwe obszary ciała.	
dokumentacja fotograficzna	brak podstaw do kwestionowania	
protokół badania stanu trzeźwości	brak podstaw do kwestionowania	
protokół zatrzymania	brak podstaw do kwestionowania	
protokół oględzin osoby	brak podstaw do kwestionowania	
opinia sądowo - psychiatryczna	Należało w pełni podzielić jako miarodajną i prawidłowo sporządzoną. Nie była kwestionowana przez strony.	
zeznania P. S.	Dano wiarę, brak podstaw do ich kwestionowania, zwłaszcza w zakresie wskazującym, że oskarżony był oceniany jako dobry pracownik. Nie wnoszą one jednak okoliczności istotnych w zakresie oceny zdarzenia.	
zeznania T. D. (1)	Dano im wiarę, jakkolwiek należy zwrócić uwagę, że oskarżony w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniał odmiennie co do posiadania miejsca	

	zamieszkania, a podane przez niego przed sądem powody, dla których miałyby zatajać fakt wynajmowania mieszkania w B. są przy tym niezrozumiałe. Okoliczność ta nie ma jednak istotnego znaczenia.		
zeznania D. K.	Dano im wiarę, choć w części dotyczą ich uwagi wskazane co do osoby T. D.. Zauważyć należy, że świadek nie miał wiadomości na temat przebiegu zdarzenia a wyrażał jedynie swoje oceny co do właściwości osobistych oskarżonego, do którego jest bardzo przychylnie nastawiony.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		S. M.

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
Zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona zarzuconych mu przestępstw, tj. usiłowania spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (art. 13 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i spowodowania uszczerbku na zdrowiu opisanego w art. 157 § 1 k.k., przy uwzględnieniu rzeczywistego zbiegu przepisów ustawy. W ocenie sądu ustalić należało, że oskarżony w zamiarze ewentualnym usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego, tj. zdawał sobie sprawę, że skutek taki może nastąpić i godził się na jego zaistnienie. Wskazuje na to, w przekonaniu sądu jednoznacznie, sposób działania sprawcy, wyrażający się w zadaniu pokrzywdzonemu szeregu ciosów narzędziem ostrokrawędzistym, powodujących powstanie ośmiu ran, z których co najmniej trzy ocenić należy jako istotne, w szczególności ranę w podżebrzu, gdzie mieszczą się istotne dla życia organy. Każdy odpowiednio rozwinięty intelektualnie człowiek, a jest nim oskarżony, musi		

zdawać sobie sprawę, że skutkiem tego rodzaju ciosu w zasadzie z reguły staje się ciężki uszczerbek na zdrowiu. W przedmiotowej sprawie skutek w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu wprawdzie nie nastąpił, co wynikało z specyficznego przebiegu kanału rany, jak również z faktu udzielenia pokrzywdzonemu odpowiednio szybkiej pomocy medycznej, ale oskarżony spowodował narażenie pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo jego zaistnienia. Zachowanie oskarżonego wskazuje niewątpliwie, że w chwili czynu akceptował możliwość jego zaistnienia. Przebieg kanału rany podżebrza był jedynie rezultatem korzystnego dla pokrzywdzonego zbiegu okoliczności, w innym przypadku doszłoby do uszkodzenia narządów wewnętrznych. Nadmienić należy, że również ciosy zadane w ramię i udo, skutkowały silnym krwawieniem i wydaje się wręcz wątpliwe, aby pokrzywdzony zdołał bez pomocy innych osób krwawienie to zatamować do czasu przybycia karetki. Nie sposób kwestionować, że oskarżony zadał ciosy chaotycznie, w toku zdarzenia dynamicznego, co jednak nie zmienia faktu, że godził nimi również w newralgiczną

okolice ciała, zadawał je wielokrotnie i posługiwał się niebezpiecznym narzędziem, mógł i powinien zatem przewidzieć tego skutki

W ocenie sądu nie wskazuje, aby w początkowym okresie zdarzenia w B., a tym bardziej jeszcze wcześniej, w O., oskarżony powziął od razu zamiar zadania pokrzywdzonemu ciosów ostrym narzędziem, jednak w toku zajścia zamiar taki już niewątpliwie powziął i zrealizował. Nie sposób w żadnym razie zachowania jego oceniać w kategoriach obrony a tym bardziej "walki o życie", którą przedstawiał w wyjaśnieniach. W istocie to on sam był napastnikiem, przed którym bronił się pokrzywdzony, który w chwili zadawania ciosów jedynie trzymał go chwytem i starał obezwładnić. Fakt, że pokrzywdzony sportowo trenuje aikido w żaden sposób okoliczności czynu nie zmienia. W przekonaniu sądu oskarżony od razu po zadaniu ciosów zdawał sobie sprawę z konsekwencji, gdyż zasłonił głowę kapturem i pospiesznie oddalił się z miejsca zdarzenia, po czym starał się uniknąć zatrzymania, co pozostaje w sprzeczności z jego twierdzeniami, że tylko się

<p>bronił. W żaden sposób nie zainteresował się również losem pokrzywdzonego, ani nie udzielił mu pomocy.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. M.			<p>Wymierzono oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę 3 lat pozbawienia wolności. Sąd, określając wymiar kary, miał na uwadze okoliczności określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., w szczególności społeczną szkodliwość czynu, którą uznał za znaczną. Przedmiotowy czyn stanowi usiłowanie zbrodni, godzącej w istotne (podstawowe) dobra chronione prawem, jak życie i zdrowie człowieka. Oskarżony działał publicznie, w obecności wielu osób. Zachowanie to wynikało z błahych powodów a mogło doprowadzić do ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, czy wręcz śmierci bardzo młodego człowieka. Skutki czynu okazały się dotkliwe dla pokrzywdzonego i nadal w pełni nie ustąpiły, co wynika z jego zeznań. Sąd uwzględnił jednak również okoliczności łagodzące, do których zaliczyć należy działanie z zamiarem nagłym, oraz</p>

		<p>ewentualnym. Sąd również miał na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, który nie był dotychczas karany, co należało przyjąć na jego korzyść. Nadmienić należy, że oskarżony wprawdzie deklarował skruchę i przepraszał pokrzywdzonego, jednak ocena jego postawy prowadzi do wniosku, że w zasadzie rzeczywistej skruchy wcale nie okazał i przedstawia zdarzenie w istotnym zakresie niewiarygodnie.</p> <p>Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd uznał za celowe wymierzyć oskarżonemu karę jak w części dyspozytywnej wyroku, którą uznał za odpowiednią do winy i społecznej szkodliwości czynu. Kara tak określona spełni cele w zakresie prewencji indywidualnej i społecznego oddziaływania.</p>
S. M.		<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek kompensacyjny, uwzględniając wniosek pokrzywdzonego złożony na rozprawie. Pokrzywdzony domagał się zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W ocenie sądu niewątpliwie narażony był na cierpienie oraz dolegliwości wynikające min. z pobytu</p>

			<p>w szpitalu uzasadniające przyznanie mu wskazanej kwoty. Pokrzywdzony jest człowiekiem bardzo młodym. W następstwie czynu przeszedł poważny zabieg medyczny otwarcia jamy brzusznej, po którym pozostaną znacznych rozmiarów oszpecające blizny, nie licząc pozostałych blizn po ranach. Po zdarzeniu, które miało dla niego charakter wysoce traumatyczny, zmuszony był również korzystać z pomocy psychologicznej, cierpiał na lęki. Pozbawiony został nadto możliwości zdawania egzaminów zawodowych z rówieśnikami, oraz uprawiania sportu. Za wyrządzoną mu w ten sposób szkodę niemajątkową odpowiedzialny cywilnoprawnie jest oskarżony.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. M.	II		Na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (art. 63 § 1 k.k.).
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się</p>			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V</p>	<p>Zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika, zgodnie z przedstawionym spisem kosztów (art. 627 k.p.k.) Oskarżonego zwolniono natomiast od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłaty (art. 624 § 1 k.p.k.).</p>	
<p>1.Podpis</p>		